

58 Cur homini vox ferius perfici solet, quam cæteris, quibus data est vocis profertenda facultas? An quòd vocis humana genera, & discrimina quàm plurima sunt: cætera enim animantia literas, vel nullas, vel paucas exprimere possunt. Quod autem summè varium, plurimisque distinguendum differentis est, id tempore longissimo perfici necesse est. 59 Cur cætere speciei eiusdem animantes vocem fundunt eandem, homines autem variam, & multiplicem agunt? An hominum etiam vox vna est, multa autem genera loquendi. 60 Sed cur communis hæc vna hominum varia est, cæterorum autem simplex? An homines multas proferre literas possunt, cætera vel nullam, vel duas, aut tres exprimunt insonas, quæ vocalibus iunctæ locutionem faciunt. Oratio autem non voce, sed vocis affectionibus significando absoluitur: at vocis affectiones, literæ sunt. Quinetiam pueri non secus, ac bestia, suas exprimunt appetitiones, vitæque qui nondum proferre literas possunt.

61 Cur aspectus corpora penetrare solida non potest, vox autem potest? An quòd aspiciendi delatio simplex est, quæ per dictum profluere solet ad lineam. Cuius rei indicium, Solis radius est, & quòd nisi è regione cernere nõ possumus: vox autem motu multiplici ferri potest, quippe cum vndique liceat audire. Quoties igitur aspectui directus ille impeditur progressus, eò scilicet quòd res obiecta meatuum incondita, siue indisposita turba constipatur, transpicere nequit: at vox quoniam quoquoersus proferitur omnia prorepat, penetrat, transpasa auditi vndique potest. In humoribus tamen facultas transpiciendi oculis data est: voci autem nulla, vel minima, quanquam humor tenuior, quàm terra, est: quoniam humoris meatus parui, densi, continuatique sunt, vt minimè aspectus impediatur, quò minus tramite directo ingredi possit. Hæc eadem causa est, cur etiam per vitrum, quod densissimum est, transpicere liceat: per ferulam, quæ rara, solutaque est, non liceat: in altero enim meatus respondent inter sese, in altera variant. Nec quicquam iuuat, amplos esse meatus, nisi rectè ad lineam positi sint. Vox autem minimè in aqua sentiri potest, quoniam minus aqua inanit, quàm vt aerem capere, vocemque transmittere possit: vox enim, aer quidam est. Haud enim omne rarius permeari se patitur nisi etiam meatus ei respondeant, quos permeare conetur, & congruant, vt vis etiam colligendi, & contrahendi sese, desit, nisi meatus capaces corporum sint: quanquam quòd rarum est, molle est, & tale, vt in se ipsum coire possit. Verùm nonnulla præ nimia suorum meatum angustia colligi impediuntur, vt vitrum: quippe vt flecti, contrahique non queat, quanuis rarius ferula est, ratione prædicta: vt etiam aqua,

Α νζ Διὰ τὴν φωνὴν ὕστερον τελειοῦται τοῖς ἀνθρώποις ἢ τῶν φθερῶν ἢ τῶν πλείστων ἔχει διαφορὰς καὶ εἶδη; καὶ γὰρ ἀλλὰ ζῶα, ἢ ἄθεν ἡρώμεα, ἢ ὀλίγα διαφέρουσι. τὸ δὲ ποικιλοτάτων καὶ πλείστων ἔχον διαφοράς, ἀνάγκη ἐν πλείστω χρόνῳ διατελεῖσθαι.

Extant que hic habet Γαζα, Συρρά, ἰ. λα. ε. λβ.

Β νη Διὰ τὴν ἢ φωνὴν ἢ ἔτερχεται διὰ τῶν φερῶν ἢ δὲ φωνὴν ἢ ἔτερχεται; ἢ ὅτι τῆς ἀφ' ὧν φωνῆς, μία φωνὴ ἢ κατ' ἀδύτητα (σημείον δὲ αἰ' τε τῆς ἡλίου ἀκτίνες, καὶ ὅτι ἐξ ἐκωντίας μόνον ὁρῶμεν) τῆς δὲ φωνῆς, πολλὰ; ἀκαύρη γὰρ πανταχόθεν. ὅταν οὖν κωλυθῆ κατ' ἀδύτητα ἐπιπέσειν, διὰ τὸ μὴ κατ' ἀλλήλους εἶναι τῶν πόρων, ἀδυνατεῖ διαρῆν. ὃ δὲ ἀπὸ καὶ ἢ φωνῆν, αἶτε πανταχοῦ φερομένη, C διὰ παντὸς διαπίπτει καὶ ἀκούεται. ἐν δὲ τοῖς ὑψηλοῖς, αἰ' ἀφ' ὧν φωνῆς διαρῶσιν αἰ' δὲ φωνῆν, ἐκ ἀκούονται, ἢ μάλιστα, λεπτοτέρου ἔντος τῶ ὑψηλοῦ, ἢ τῆς γῆς, ὅτι οἱ πόροι μικροὶ καὶ κατ' ἀλλήλους. ὥστε οὐ κωλύεται ἢ ὧν φωνῆς διαρῶσιν. διὰ τῶν καὶ διὰ ἀφ' ὧν ὑπελίου διαρῶσιν, πυκνῆς οὐσίας διὰ δὲ τῶν νάρθηκος, ἀρῶν ὄντες, οὐ διαρῶσιν. ἐπὶ τῆς μὲν D οἱ πόροι, κατ' ἀλλήλους ἢ δὲ, παρελλάπτοντες οὐδὲν εἰ' ὄφελος εἶναι μεγάλοις, ἢ μὴ κατ' ἀδύτητα εἶναι. ἢ δὲ φωνῆν ἐκ ἀκούεται, ὅτι ἐλάττω τὰ διακονα τὰ ἐν τῇ ὑδατι τῶ ἀέρος ὥστε οὐ δύνανται διαρῶσιν, οὐδὲ μείνει τῶν φωνῶν, ἀλλὰ μάλιστα ἢ φωνῆς. ἢ γὰρ φωνῆν, ἀπὸ τῶν οὐ γὰρ ἄπαν τὸ μακρότερον, δυνικώτερον, ἀπὸ μὴ καὶ οἱ πόροι εἶναι ἀρῶν ὄντες τῇ δυνάτει. ὥστε οὐδὲ συνεκτικώτερον εἰς αὐτὸ, ἀπὸ μὴ δεκτικῶν εἶναι οἱ πόροι ἢ τῶν σωμάτων. καὶ τὸ μακρὸν, μαλακὸν, καὶ δυνάμερον εἰς αὐτὸ συνεκτικὸν ἀλλ' ἐν αἰσ κωλυται διὰ τῶν μικρότητα τῶν πόρων, ὅτι ἢ ὑπελοῦς ταύτης γὰρ [οὐ] συνάγονται, μακροτέρως οὐσίας τῶ νάρθηκος, διὰ τῶν εἰρημνῶν ἀπίαν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ὑδρ,

62 Cur aqua sentiri non potest, quoniam minus aqua inanit, quam vt aerem capere, vocemque transmittere possit: vox enim, aer quidam est. Haud enim omne rarius permeari se patitur nisi etiam meatus ei respondeant, quos permeare conetur, & congruant, vt vis etiam colligendi, & contrahendi sese, desit, nisi meatus capaces corporum sint: quanquam quòd rarum est, molle est, & tale, vt in se ipsum coire possit. Verùm nonnulla præ nimia suorum meatum angustia colligi impediuntur, vt vitrum: quippe vt flecti, contrahique non queat, quanuis rarius ferula est, ratione prædicta: vt etiam aqua,

& quic-